

Pijn bij het afscheid. Betekenis van de 40 dagen in de woestijn.

(...) Mijn dochter, **wij hebben beiden geleden bij het afscheid.**

Maar Wij leden op een Goddelijke en niet op een menselijke wijze. Daarom waren wij steeds gelukkig en vredevol. Ik vertrok blij naar de woestijn, en mijn Hemelse Moeder bleef blij achter.

De pijn die op Goddelijke Wijze wordt geleden kan het Goddelijk Geluk, dat eindeloze Zeeën van Vreugde en Vrede bevat, niet overschaduwen.

De pijnen die op Goddelijke Wijze geleden worden, zijn als druppels water in de onmetelijke Zee, die door de kracht van de golven in geluk veranderen.

De pijn die op menselijke manier geleden wordt, breekt het ware geluk en verstoort de vrede - de Goddelijke manier - nooit.

Mijn Mama-Koningin bezat de Zon van Mijn Wil door de Genade en Ik bezat haar van nature. De Zon in Haar en in Mij. De stralen scheidde zich niet want Licht is ondeelbaar. In hetzelfde licht bleef zij in Mij en volgde Mijn Handelingen en Ik bleef in Haar als het centrum van haar leven. Dus scheiding, hoewel reëel, was slechts schijn.

In wezen waren wij met elkaar versmolten en onafscheidelijk.

Het Licht van de Goddelijke Wil maakte onze daden gemeenschappelijk alsof ze één waren.

Ik ging toen naar de woestijn om diezelfde Goddelijke Wil terug te roepen,

- die de schepselen gedurende veertig eeuwen uit hun midden geweerd hadden.

En ik wilde veertig dagen lang alleen zijn,

- om de veertig eeuwen van menselijke wil te herstellen waarin Mijn Wil Zijn Koninkrijk te midden van de menselijke familie niet had gehad. En met Mijn eigen Goddelijke Wil, wilde ik Hem terugroepen in hun midden om Hem te laten heersen.

Toen ik terugkwam uit de woestijn, heb ik Hem in mijn Mama in bewaring gegeven,

samen met al die daden van de Goddelijke Wil die de schepselen hadden verworpen en als in de woestijn hadden bewaard. Zo werd zij de trouwe Bewaarster, de Hersteller en de Heerseres van het Rijk van mijn Wil.

Enkel de Soevereine Dame kon deze grote Schat bezitten, omdat zij in zichzelf dezelfde Goddelijke Wil bezat die de Wil kon bevatten die door de schepselen afgewezen was.

Hoe konden wij aandacht schenken aan onze pijn van veertig dagen gescheiden te zijn, terwijl het er om ging - om te herintegreren,

- om onze Goddelijke Wil terug te roepen om te regeren te midden van de schepselen?

In ons verdriet waren wij meer dan gelukkig.

Wij wilden immers het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat in veiligheid brengen.

En de Hemelse Koningin wachtte vurig op mijn terugkeer

- om de schat van de nieuwe Zon in ontvangst te nemen,

- om met haar Liefde al Haar Daden te vergoeden,

die de menselijke ondankbaarheid verworpen had.

Zij handelde als ware Mama voor mijn Goddelijke Wil.

Zij handelde ook als een ware Moeder voor de schepselen want zij vroeg voor allen

- het Leven, het Geluk en de Vreugde van het bezit van het Koninkrijk van het Eeuwig Fiat.